

Do Irska na zkušenou

Také my jsme měly to štěstí a mohly jsme se účastnit vzdělávacího programu pro pedagogy v rámci projektu Erasmus+.

Krásné Irské město Dublin za nás již v minulých týdnech prozkoumali Ludka a Jirka. Měly jsme tedy do začátku výhodu, kolegové se podělili o cenné rady a tajné tipy.

Náš studijní pobyt nezačínal zrovna optimisticky. Let měl několikahodinové zpoždění. Obavy z cizího prostředí, neznámého místa, studia samotného, daleko od rodin. Naši mysl ovládla lehká panika. Naštěstí jen do doby příletu a příjezdu do ubytovací rezidence – dalo by se srovnat s vysokoškolskou kolejí.

V pondělí začal kolotoč učení, poznávání lidí, míst, historie, památek a na nějaké obavy nebyl čas a ani nálada.

Ostřílení mladí pedagogové nás zaujali poutavým výkladem. Hodiny byly plné her, soutěží, spolupráce v týmech. Vzájemně jsme si vyměňovali zkušenosti ze života v našich zemích. Bylo zajímavé poslouchat jaká v Jižní Koreji, Japonsku vládne disciplína, a to, co si někteří naši studenti občas dovolí, by nikoho v Japonsku ani ve snu nenapadlo.

Čas ve škole plynul velmi rychle. Rozmluvily jsme se i díky tomu, že naše znalosti nebyly nejhorší – ba naopak. Nebylo tedy tak těžké posunovat se dál a prohlubovat naše vědomosti.

Nedalo se čekat na lepší počasí, tak jsme i v dešti podnikaly různé výlety. Většinou se k nám přidali i jiní studenti, takže jsme i v odpoledních a večerních hodinách všichni mluvili pouze anglicky.

Nezapomenutelná byla návštěva Trinity College Library. Historická knihovna vznikla spolu se založením univerzity královnou Alžbětou v roce 1592. Samotný „long room“ byl postaven v letech 1712 až 1732, je téměř 65 metrů dlouhý a obsahuje více než 200 tisíc knih.

V katedrále sv. Patrika jsme si vyslechly zpívanou mši, v muzeu Guinness si připomněli starou pravdu, že za každým úspěšným mužem stojí žena. Ze sedmého patra velké galerie piva jsme měly možnost vidět Dublin jako na dlani.

Nevynechaly jsme ani centrum města, kde se nachází nejznámější irský pub – The Temple Bar. V ulicích hrají hudebníci, tančí děti a sem tam se povaluje nějaký bezdomovec.

Abychom se nenudily ani o víkendu, vyrazily jsme na západ. Mohérské útesy (Cliffs of Moher) při návštěvě Irska rozhodně nelze opomenout. Cesta byla dlouhá, ale vyplatila se. Po útesech vede poměrně

široká stezka, místy je ohrazená, ovšem na vlastní riziko lze vstoupit až za ohrazení a kochat se pohledem z okraje útesu.

Tyto nejznámější útesy Irska jste mohli vidět v mnoha filmech. Například ve filmu Harry Potter a princ dvojí krve.

Druhý týden přinesl lepší počasí, nové spolužáky a další zážitky.

V rámci školy jsme se účastnily hodin irské kuchyně, irského tance a tradic. Spousta nových slovíček, ale i zábavy. Druhý týden už jsme byly ostřílené studentky.

Stihly jsme si udělat výlet vlakem na poloostrov Howth severně od Dublinu. V prehistorických dobách byl ostrovem, který byl později s pevninou propojen 300 metrů širokou písčnou úžinou. Název Howth má skandinávské kořeny a znamená něco jako „hlava“. Místo takto pojmenovali už dávní Vikingové v 9. století. Na tomto místě máte pocit, že se zastavil čas. Rybářská vesnička, místní restaurace servírující čerstvé ryby a plody moře, záhadné ruiny Opatsví. A hlavně pláž s mušlemi! Počasí vyšlo, slunce pálilo. Prostě nádhera.

Jiné odpoledne jsme se vydaly s přáteli z Brazílie a Hondurasu prohlédnout si zámek Malahine a přilehlé zahrady. Součástí zahrad byl kouzelný motýlí pavilon.

Jedním z nejsilnějších zážitků byla na konci našeho pobytu návštěva bývalé viktoriánské věznice Kilmainham gaol. Dalo by se říct, že v této věznici se psaly dějiny. Poutavému výkladu průvodce jsme po 14denním zdokonalování angličtiny rozuměly perfektně.

Všechny zážitky z výletů a cestování po Irsku jsme ve škole rozebíraly, měli jsme možnost doplnit si i historické vědomosti.

Celý studijní pobyt utekl opravdu rychle. Přijely jsme domů unavené, ale spokojené. Máme spoustu nezapomenutelných zážitků, nové přátele, a hlavně lepší angličtinu.

[Upravit](#)

Příspěvek byl publikován 22.8. 2023